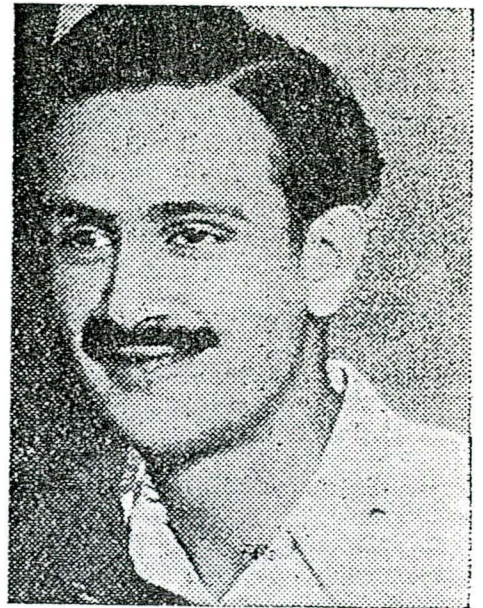

שלמי דויד

בן ציון ויפה. נולד בירושלים, בשכונת
הבוכרים. גמר חמש כיתות בבית-ספר
עממי ויצא לעבודה. התמחה כספר, ובנה
בית בישראל. היה איש ידוע בשכונתו,
מעורב עם הבריות ומוכן תמיד לבוא
לעזרת חבר נצרך. רוח התנדבות פיעמה
בו מעודו. היה חבר ותיק ב"הגנה" וחיל
בצבא הבריטי בימי מלחמת-העולם
השניה. מאז החלו המאורעות בירושלים
חידש את פעילותו והתגייס גיוס מלא
לחי"ש ירושלים. היה בין מלווי שיירות שעלו על הרהצופים להביא
אספקה ל"הדסה" ולאוניברסיטה. בקרב שבדרך לעטרות נפצע בידו.
על אף פצעו הקשה יצא כעבור שלושה ימים עם השיירה הגדולה
לכפר-עציון, ושם נשאר עד יום נפול הגוש. לפי המסופר הצטיין
באומץ-לב וכושר-פעולה אף-על-פי שיכול להשתמש ביד אחת בלבד.
ב-12.5.1948, ביום נפילת הגוש, נפל אף הוא. ביום כ"ה
במרחשון תש"י (17.11.1949) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל
בירושלים. הניח אחריו אשה, רבקה, ושני ילדים. ילדו השני נולד
בזמן שהותו בכפר-עציון ולא הספיק לראותו.